

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 42
No. 4

12hb Februari 1998

*TAMBAHAN No. 10
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 49.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

**PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK
ARAB MESIR) 1998**

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

*Akta 53.
Akta 543.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Arab Mesir) 1998.**

Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Arab Mesir dengan tujuan memberikan pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Mesir (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

*Pelepasan cukai
dua kali.*

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
REPUBLIK ARAB MESIR BAGI MENGELAKKAN CUKAI DUA KALI DAN
MENCEGAH PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI-CUKAI
KE ATAS PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN REPUBLIK ARAB MESIR

DENGAN HASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai ke atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

BAB I

Bidang Perjanjian

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak Negara Pejanji yang tersenarai dalam perenggan 3 Perkara ini, tanpa mengira cara bagaimana cukai-cukai itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dikira sebagai cukai ke atas pendapatan, segala cukai-cukai yang dikenakan ke atas jumlah pendapatan, atau ke atas unsur-unsur pendapatan termasuk cukai ke atas laba daripada pemberimilikan harta alih atau harta tak alih, cukai-cukai ke atas jumlah amaun upah atau gaji yang dibayar oleh perusahaan-perusahaan.

3. Cukai-cukai sedia ada yang perjanjian ini terpakai baginya adalah khususnya:

(a) dalam hal Republik Arab Mesir:

- (i) cukai ke atas pendapatan yang terbit daripada harta tak alih termasuk cukai tanah dan cukai bangunan;
- (ii) cukai disatukan atas pendapatan individu yang dilevi oleh undang-undang No. 157 bagi tahun 1981 dan dipinda oleh undang-undang No. 187 bagi tahun 1993;
- (iii) cukai keuntungan perbadanan;
- (iv) perkembangan sumber kewangan negara, duti yang dikenakan oleh undang-undang No. 147 bagi tahun 1984 dan pindaan-pindaannya; dan
- (v) cukai tambahan yang dikenakan sebagai peratusan cukai yang tersebut di atas atau selainnya;
(kemudian dari ini disebut “cukai Mesir”);

(b) dalam hal Malaysia:

- (i) cukai pendapatan; dan
- (ii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian dari ini disebut “cukai Malaysia”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang serupa atau yang sebahagian besarnya sama yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi cukai yang sedia ada. Pihak kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain apa-apa perubahan besar yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian masing-masing.

BAB II

TAKRIF

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, melainkan konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) (i) istilah “Mesir” ertinya Republik Arab Mesir dan, apabila digunakan dalam maksud geografi, ia bererti:
 - (a) wilayah negara;
 - (b) laut wilayah;

-
- (c) kawasan yang melewati dan bersempadanan dengan laut wilayah ke atas mana Mesir mempunyai hak kedaulatan bagi tujuan explorasi dan exploitasi, pemeliharaan dan pengurusan sumber alam sama ada yang hidup atau tak hidup, di perairan superjaseen kepada dasar laut dan dari dasar laut dan tanah bawahnya, dan mengenai aktiviti lain bagi exploitasi dan explorasi ekonomi kawasan itu dan hak-hak lain menurut undang-undang antarabangsa;
 - (d) pelantar benua;
 - (ii) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, wilayah perairan Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah wilayah perairan, dan termasuk mana-mana kawasan melewati batasan wilayah perairan Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah bagi mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau mungkin kemudian dari ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan menurut undang-undang antarabangsa sebagai kawasan yang Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi tujuan explorasi dan exploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tak hidup;
 - (b) istilah “Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Mesir atau Malaysia mengikut mana yang berkenaan;
 - (c) istilah “orang” termasuklah individu, syarikat dan lain-lain kumpulan orang yang dikira sebagai orang bagi maksud cukai;
 - (d) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau mana-mana entiti yang dikira sebagai pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
 - (e) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (f) istilah “cukai” ertinya cukai Mesir atau cukai Malaysia mengikut kehendak konteksnya;
 - (g) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan oleh kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan yang mempunyai tempat pengurusan berkesannya di Negara Pejanji kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi;

- (h) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Mesir, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
 - (ii) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
- (i) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan atau kerakyatan Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persekutuan dan apa-apa entiti lain yang serupa yang mendapat statusnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Negara Pejanji.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai yang baginya Perjanjian itu terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) dalam hal Malaysia, orang yang menjadi pemastautin di Malaysia bagi maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) dalam hal Mesir, orang yang menjadi pemastautin di Mesir bagi maksud cukai Mesir.
2. Jika oleh sebab peruntukan perenggan 1 suatu individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka statusnya hendaklah ditentukan seperti berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
 - (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;

- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak di kedua-duanya dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dia adalah rakyatnya;
 - (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-duanya pihak-pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu dengan cara persetujuan bersama.
3. Jika, oleh sebab peruntukan perenggan 1, orang yang lain dari suatu individu adalah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan pemastautin Negara di mana tempat pengurusan berkesannya terletak.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya tempat perniagaan tetap yang melaluinya kesemua atau sebahagian daripada perniagaan perusahaan itu dijalankan.
2. Istilah “establishmen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:
 - (a) tempat pengurusan;
 - (b) cawangan;
 - (c) premis yang digunakan sebagai saluran jualan;
 - (d) pejabat;
 - (e) kilang;
 - (f) woksyp;
 - (g) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat lain bagi pengeluaran sumber alam termasuk kayu atau keluaran hutan yang lain; dan
 - (h) kebun atau ladang.
3. Begitu juga istilah “establishmen tetap” termasuklah tapak bangunan, tapak pembinaan projek, pemasangan, pepasangan atau aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak, projek atau aktiviti itu berterusan bagi tempoh lebih daripada enam bulan.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, istilah “establishmen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi tujuan penyimpanan, pameran atau penyerahan sekali sekala barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu dan tidak memperolehi keuntungan;

- (b) penyenggaraan stok barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi tujuan penyimpanan, pameran atau penyerahan sekali sekala dan tidak memperolehi keuntungan;
- (c) penyenggaraan stok barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu bagi tujuan pemprosesan oleh perusahaan lain;
- (d) penyenggaraan tempat perniagaan yang tetap bagi tujuan pembelian barang atau dagangan atau bagi pengumpulan maklumat, untuk perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi tujuan penerusan, untuk perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
- (f) penyenggaraan tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa kombinasi aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat penginapan yang tetap itu yang berbangkit daripada kombinasi ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2 jika suatu orang-selain daripada ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai-bertindak dalam Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai establismen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu untuk perusahaan itu, jika dia mempunyai dan lazimnya menjalankan dalam Negara itu kuasa bagi membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang itu adalah terhad kepada yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan-peruntukan perenggan itu.

6. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, perusahaan insurans Negara Pejanji hendaklah, kecuali mengenai insurans semula, disifatkan mempunyai establismen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi jika ia memungut premium dalam wilayah Negara yang satu lagi itu atau menginsuranskan risiko yang terletak di dalamnya melalui suatu orang selain daripada ejen bertaraf bebas yang kepadanya perenggan 7 terpakai.

7. Perusahaan Negara Pejanji tidak boleh disifatkan sebagai mempunyai establismen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat orang yang sedemikian itu bertindak mengikut perjalanan biasa perniagaan mereka. Walau bagaimanapun apabila aktiviti ejen itu ditumpu keseluruhannya atau hampir-hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu dia tidak akan dianggap sebagai ejen bertaraf bebas dalam erti perenggan ini.

8. Hakikat bahawa syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui establismen tetap atau selainnya) hendaklah tidak dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat establismen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu.

BAB III

Pencukaian Pendapatan

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan sewa daripada pertanian) yang terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang dalam persoalan terletak. Istilah ini hendaklah dalam apa-apa hal hendaklah termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang kepadanya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufuk harta tak alih dan hak kepada pembayaran boleh ubah atau tetap sebagai balasan bagi pengerjaan, atau hak untuk mengerjakan, longgokan galian, telaga minyak atau gas, kuari dan tempat-tempat lain yang mengeluarkan sumber-sumber alam termasuk kayu atau lain-lain hasil hutan. Kapal, bot dan pesawat udara hendaklah tidak dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai kepada pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa cara lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai kepada pendapatan daripada harta tak alih perusahaan dan kepada pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan sendiri yang bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan perusahaan Negara Pejanji hanya boleh dicukai di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai dalam Negara yang satu lagi tetapi hanya atas sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika ia adalah perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan itu yang menjadi establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang ditanggung bagi maksud perniagaan establismen tetap itu termasuk perbelanjaan menjalankan kerja dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian sama ada dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Tiada apa-apa keuntungan boleh dikaitkan dengan establismen tetap oleh sebab pembelian semata-mata oleh establismen tetap itu barang atau dagangan untuk perusahaan itu.
5. Setakat mana telah menjadi kelaziman dalam Negara Pejanji bagi menentukan keuntungan yang kena dikaitkan dengan establismen tetap di atas dasar pengumpulan jumlah keuntungan perusahaan itu kepada pelbagai bahagiannya, tiada apa-apa dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan yang kena dicukai melalui pengumpulan itu sebagaimana yang lazim; cara pengumpulan yang digunakan bagaimanapun hendaklah dengan apa-apa cara di mana keputusannya hendaklah menurut prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.
6. Bagi maksud perenggan terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan kepada establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk ditentukan sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuklah butiran pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara tersebut hendaklah tidak terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi daripada pengendalian kapal atau pesawat udara di lalulintas antarabangsa hendaklah boleh dicukai hanya dalam Negara Pejanji di mana tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.
2. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi keuntungan daripada penyertaan dalam kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika:

- (a) perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau secara tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama yang menyertai secara langsung atau secara tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal perusahaan Negara Pejanji dan perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi;

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangannya yang berlainan daripada yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka, apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah terakru kepada satu daripada perusahaan itu, tetapi, oleh sebab syarat tersebut, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dikira dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai di dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada pemastautin Mesir yang menjadi pemunya benefisialnya, hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau disifatkan sebagai telah dipotong, boleh diselaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun taksiran di mana dividen itu telah dibayar.
3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer, syer “jouissance” atau hak “jouissance”, syer perlombongan, syer pengasas atau hak lain, yang bukan tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, serta juga pendapatan daripada lain-lain hak perbadanan yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama seperti pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 hendaklah tidak terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen adalah pemastautin, melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Jika syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi itu, Negara yang satu lagi itu tidaklah boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat mana dividen itu adalah dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau setakat mana pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap yang terletak dalam Negara yang satu lagi itu, juga tidak menaklukkan keuntungan syarikat yang tidak diagihkan kepada cukai ke atas keuntungan syarikat yang tak diagihkan itu walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit dalam Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga tersebut bolehlah dicukai dalam Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial bunga itu cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang pemastautin Mesir adalah berhak secara benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah pinjaman yang diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 Malaysia.

4. Walau apapun peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai pendapatan dalam Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi daripada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi itu atau syarikat atau institusi yang dipunyai sepenuhnya oleh salah satu Kerajaan mana-mana Negara Pejanji.

5. Bagi maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:

- (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) Kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Malaysia;
- (b) dalam hal Mesir ertinya Kerajaan Republik Arab Mesir dan hendaklah termasuk:
 - (i) pihak berkuasa tempatan;
 - (ii) badan berkanun;
 - (iii) Bank Pusat Mesir.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada setiap jenis tuntutan hutang, sama ada dengan bercagar gadaijanji atau tidak dan sama ada memberi hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang itu atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur termasuk premium dan hadiah yang disertakan kepada sekuriti, bon atau debentur tersebut.

7. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 hendaklah tidak terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji di mana bunga itu terbit melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Pejanji apabila pembayar adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan, badan berkanun atau pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai dalam suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap berkaitan dengan keterhutangan yang atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, oleh kerana perhubungan istimewa di antara pembayar dan pemunya benefisial atau di antara kedua-dua mereka dengan seorang yang lain, amaun bunga yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang baginya amaun itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan yang sedemikian itu, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya kepada amaun yang terakhir disebut itu sahaja. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang

berlebihan hendaklah tetap boleh dicukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan memberi perhatian yang wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit dalam Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti tersebut bolehlah juga dicukai dalam Negara Pejanji di mana royalti itu terbit dan dengan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 15 peratus daripada amaun kasar royalti-royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hakcipta kesusasteraan, kesenian atau karya saintifik termasuk filem wayang gambar, atau filem atau pita untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa paten, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan atau hak untuk menggunakan perkakas perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 hendaklah tidak terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, dengan menjadi pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit, melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Pejanji jika pembayar adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan, badan berkanun atau pemastautin Negara itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar royalti itu, sama ada dia pemastautin Negara Pejanji atau tidak, mempunyai dalam Negara Pejanji establismen tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti tersebut hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak.
6. Jika, oleh kerana perhubungan istimewa di antara pembayar dan pemunya benefisial atau di antara kedua-dua mereka dengan seorang yang lain amaun royalti yang dibayar, dengan memberi perhatian

kepada penggunaan, hak atau maklumat yang kerananya ia dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu. Dalam hal sedemikian, bahagian pembayaran yang berlebihan hendaklah tetap boleh dicukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan perhatian sewajarnya kepada peruntukan lain Perjanji ini.

Perkara 13

LABA MODAL

1. Laba yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji daripada pemberimilikan harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak dalam Negara yang satu lagi itu bolehlah dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang perusahaan Negara Pejanji punyai dalam Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia kepada pemastautin Negara Pejanji dalam Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan diri bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian itu bersendirian atau bersama dengan keseluruhan perusahaan itu, bolehlah dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
3. Laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendali di lalulintas antarabangsa atau harta alih berhubungan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu, hendaklah boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji itu di mana tempat pengurusan berkesan perniagaan itu terletak.
4. Laba daripada pemberimilikan syer stok modal syarikat yang hartanya secara langsung atau tak langsung terdiri daripada terutamanya harta tak alih yang terletak dalam Negara Pejanji bolehlah dicukai dalam Negara itu.
5. Laba daripada pemberimilikan syer selain daripada yang disebut dalam perenggan 4 hendaklah boleh dikenakan cukai dalam Negara Pejanji di mana pemberimilikan itu bermastautin. Walau bagaimanapun, jika pemberimilik itu memiliki 20 peratus atau lebih syer syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, laba itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti bebas lain

dari jenis yang serupa hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu. Walau bagaimanapun, dalam hal keadaan yang berikut pendapatan sedemikian bolehlah dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi:

- (a) jika dia tinggal dalam Negara yang satu lagi bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlahnya smapai kepada atau melebihi 183 hari dalam tahun kelendar berkenaan; atau
- (b) jika saraan bagi perkhidmatannya dalam Negara yang satu lagi sama ada diperolehi daripada pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh establismen tetap yang orang yang bukan pemastautin dalam Negara itu punyai dalam Negara itu dan yang, dalam mana-mana satu hal melebihi Empat Ribu Dollar Amerika Syarikat (AS \$4,000) dalam tahun kalendar yang berkenaan, tanpa mengira bahawa dia tinggal dalam Negara itu bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang kurang daripada 183 hari dalam tahun kalendar itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah terutamanya aktiviti bebas, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau mengajar dan juga aktiviti bebas ahli fizik, peguam, jurutera, arkitek, dentis dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI TANGGUNGAN

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 18 dan 20, gaji, upah dan saraan lain yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan hendaklah boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan dalam Negara yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, saraan tersebut sebagaimana yang diperolehi daripada Negara yang satu lagi itu bolehlah dikenakan cukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apapun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi (termasuk pekerjaan yang dijalankan oleh pengurusan peringkat atasan) hendaklah boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara yang tersebut terdahulu itu jika:

- (a) penerimanya berada dalam Negara Pejanji yang satu lagi selama tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlahnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan;
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, majikan yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikan di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan yang diperolehi berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan di lalulintas antarabangsa bolehlah dicukai dalam Negara Pejanji di mana tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan lain-lain bayaran yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

PENDAPATAN YANG DIPEROLEHI OLEH PENGHIBUR DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji sebagai penghibur seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau ahli muzik atau sebagai olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan dalam Negara Pejanji yang satu lagi, bolehlah dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan yang berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh penghibur atau olahragawan atas sifatnya yang sedemikian itu terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu bolehlah, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai dalam Negara Pejanji yang aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 hendaklah tidak terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan dalam Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung dan sepenuhnya ditanggung keseluruhannya daripada kumpulan wang Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 18

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan anuiti yang terbit dalam Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai dalam kedua-dua Negara Pejanji.

2. Istilah “anuiti” ertinya jumlah wang yang ditetapkan yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa yang ditetapkan, semasa hidup atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan, di bawah kewajiban untuk membuat pembayaran sebagai pulangan bagi balasan yang cukup dan penuh dengan wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh Negara Pejanji atau subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun Negara Pejanji itu kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, saraan itu hendaklah boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberi dalam Negara yang satu lagi itu dan penerimanya adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) adalah rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diadakah oleh, Negara Pejanji, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun Negara itu hendaklah boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh Negara Pejanji, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PERANTIS

1. Individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji sejurus sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan berada secara sementara dalam Negara yang satu lagi itu semata-mata:
 - (a) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah atau lain-lain institusi pendidikan yang serupa di Negara yang satu lagi itu;

- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknikal; atau
- (c) sebagai penerima pemberian, elaun atau award bagi yang maksud utamanya ialah pembelajaran, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah program bantuan teknik yang dimasuki oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang satu lagi itu atas:

- (i) segala remitan dari luar negeri bagi maksud saraan hidup, pendidikan, pembelajaran, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award tersebut; dan
- (iii) apa-apa saraan berkenaan dengan perkhidmatan dalam Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pembelajaran, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud saraan hidupnya.

Perkara 21

PROFESOR, GURU DAN PENYELIDIK

1. Individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji serius sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej atau lain-lain institusi pendidikan yang serupa, melawat Negara yang satu lagi itu bagi tempoh yang tidak melabahi 2 tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan kerana mengajar atau menyelidik itu yang tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini hendaklah tidak terpakai kepada pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu diusahakan terutamanya bagi faedah persendirian orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2, butiran pendapatan pemastautin Negara Pejanji, di mana jua terbit, yang tidak disebut dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Walau bagaimanapun, jika pendapatan itu diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji daripada sumber dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, pendapatan itu bolehlah juga dicukai dalam Negara di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu.

BAB IV

Penghapusan Cukai Dua Kali

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Dalam hal Malaysia, cukai dua kali hendaklah dielak sebagaimana berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai Mesir yang kena dibayar di bawah undang-undang Mesir dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Mesir hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Kredit itu hendaklah, walau bagaimanapun, tidak melebihi bahagian cukai Malaysia, seperti yang dihitung sebelum kredit itu diberi, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

2. Bagi maksud perenggan 1, istilah “cukai Mesir yang kena dibayar” hendak disifatkan meliputi cukai yang jika tidak kerana peruntukan ini kena dibayar di Mesir, tetapi telah dikurangkan atau diketepikan oleh Mesir di bawah peruntukan undang-undangnya bagi insentif cukai.

3. Dalam hal Mesir, cukai dua kali hendaklah dielak sebagaimana berikut:

Jika pemastautin Mesir memperoleh pendapatan yang, mengikut peruntukan perjanjian ini boleh dicukai di Malaysia, Mesir hendaklah membenarkan sebagai potongan daripada cukai itu ke atas pendapatan pemastautin itu amaun yang bersamaan dengan cukai Malaysia yang kena dibayar dalam Malaysia. Pemotongan yang sedemikian hendaklah tidak, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai sebagaimana yang dihitung sebelum potongan itu diberi, yang boleh dikaitkan, mengikut mana yang berkenaan, dengan pendapatan yang boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Jika mengikut mana-mana peruntukan Perjanjian ini pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Mesir adalah dikecualikan daripada cukai di Mesir; Mesir bolehlah walau bagaimanapun, dalam mengira amaun cukai ke atas pendapatan selebihnya pemastautin tersebut, mengambil kira pendapatan yang dikecualikan itu.

4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan sebagai meliputi cukai Malaysia yang akan, di bawah undang-undang Malaysia dan, mengikut Perjanjian ini, telah kena dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperolehi

daripada sumber di Malaysia jika pendapatan itu belum dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian ini dan

- (a) undang-undang insentif khas bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia setakat mana yang ia berkuatkuasa pada, dan telah tidak diubahsuai sejak, tarikh tandatangan Perjanjian ini atau telah diubahsuai hanya dalam aspek kecil supaya tidak akan memberi kesan kepada ciri amnya; dan
- (b) apa-apa peruntukan lain yang bolehlah kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai pengubahsuaian bagi, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang insentif pelaburan setakat mana ia dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji supaya menjadi ciri yang secara substansialnya serupa; dan
- (c) bunga yang kepadanya perenggan 3 Perkara 11 terpakai jika bunga itu tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

BAB V

Peruntukan Khas

Perkara 24

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat Negara Pejanji hendaklah tidak tertakluk dalam Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau bolehlah tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang perusahaan Negara Pejanji mempunyai dalam Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah tidak dilevikan dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, secara kurang baik daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama.
3. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai:
 - (a) mewajibkan Negara Pejanji supaya memberi kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberi olehnya kepada pemastautinnya sendiri;
 - (b) memberi kesan kepada pemakaian di Mesir Perkara 4, perenggan 9 dan Perkara 120, perenggan 4 undang-undang No. 157 tahun 1981 (sebagaimana yang ia boleh dipinda

dari semasa ke semasa dalam aspek yang kecil tanpa memberi kesan kepada prinsip amnya) dengan syarat bahawa jika pengecualian yang diberi oleh mana-mana daripada Perkara-Perkara ini adalah dijadikan tersedia bagi rakyat mana-mana Negara atau wilayah yang lain dari Negara Pejanji pengecualian itu hendaklah dijadikan tersedia sebegitu juga bagi rakyat Malaysia;

- (c) mewajibkan Malaysia supaya memberi kepada rakyat Mesir yang bukan pemastautin di Malaysia elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai yang mana menurut undang-undang boleh diperolehi pada tarikh tandatangan Perjanjian ini hanya kepada rakyat Malaysia yang bukan pemastautin di Malaysia.

4. Perusahaan Negara Pejanji, yang modalnya secara keseluruhan atau sebahagiannya dipunyai atau dikawal, secara langsung atau tak langsung oleh satu atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk dalam Negara yang mula-mula disebut kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau yang lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan lain yang serupa Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau bolehlah tertakluk.

5. Tiada apa-apa dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dirancang untuk memajukan pembangunan ekonomi dalam Negara itu.

6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang tertakluk kepada Perjanjian ini.

Perkara 25

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji menyebabkan atau akan menyebabkan baginya pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini dia bolehlah, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji di mana dia menjadi rakyat. Kes itu hendaklah dikemukakan dalam masa tiga tahun daripada tarikh pemberitahuan pertama tentang tindakan yang menyebabkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha jika ia berpendapat bahawa bantahan itu adalah patut dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu dengan cara persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan maksud pengelakan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang terbit mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh sama-sama berunding bagi menghapuskan pencukaian dua kali dalam kes yang tidak diperuntukkan baginya dalam Perjanjian itu.
4. Negara Pejanji hendaklah tidak, selepas tamatnya had masa yang diperuntukkan dalam undang-undang negaranya, menaikkan cukai pemastautin mana-mana Negara Pejanji dengan memasukkan ke dalamnya butiran pendapatan yang telah juga dicajkan ke atas cukai di Negara Pejanji yang satu lagi. Perenggan ini hendaklah tidak terpakai dalam kes fraud, keingkaran pengabaian sengaja.
5. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji bolehlah berhubung secara langsung di antara satu sama lain bagi maksud pemakaian Perjanjian itu.

Perkara 26

BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang domestik Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini, setakat mana yang pencukaian di bawahnya tidak berlawanan dengan Perjanjian ini khususnya bagi pencegahan fraud atau pelarian cukai sedemikian itu. Apa-apa maklumat yang diterima oleh Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia dalam cara yang sama dengan maklumat yang diperolehi di bawah undang-undang domestik Negara itu. Walau bagaimanapun, jika maklumat itu pada asalnya dianggap sebagai rahsia dalam Negara penghantar, ia hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk Mahkamah dan badan-badan pentadbiran) yang terlibat dalam pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan berhubungan dengan, cukai yang tertakluk kepada Perjanjian ini.
2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas Negara Pejanji kewajipan:
 - (a) untuk melaksanakan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;

- (b) untuk memberi maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberi maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia dagangan, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesional atau proses dagangan, atau maklumat yang pendedahannya adalah bertentangan dengan polisi awam (order public).

Perkara 27

PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan Perjanjian-perjanjian khas.

BAB VI

Peruntukan-Peruntukan Akhir

Perkara 28

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh apabila kesemua perkara sedemikian telah dilakukan dalam Malaysia dan Mesir sebagaimana yang perlu bagi memberi kuasa undang-undang kepada Perjanjian ini masing-masing dalam Malaysia dan Mesir, dan hendaklah dengan itu berkuatkuasa:

- (a) dalam Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar kedua berikutan tahun di mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa;

- (b) dalam Mesir:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber ke atas amaun yang dibayar atau dikreditkan ke atas atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutan tahun di mana Perjanjian itu mula berkuatkuasa; dan

- (ii) berkenaan dengan lain-lain cukai bagi tahun pencukaian yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutan tahun di mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa.

2. Kerajaan-Kerajaan Negara-Negara Pejanji hendaklah, dengan seberapa segera yang mungkin, memberitahu antara satu sama lain secara bertulis apabila kesemua benda-benda terakhir sedemikian telah dibuat sebagaimana yang perlu untuk memberi kuatkuasa undang-undang kepada Perjanjian ini dalam Negara Pejanji masing-masing.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa bagi tempoh yang tak ditentukan tetapi Kerajaan salah satu Negara-Negara Pejanji bolehlah, pada atau sebelum hari ke 30 bulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar memberi notis penamatan kepada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi dan, dalam keadaan sedemikian, Perjanjian itu hendaklah:

(a) dalam Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi tahun taksiran bermula pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar kedua berikutan tahun di mana notis sedemikian diberi dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya;

(b) dalam Mesir:

(i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber pada amaun yang dibayar atau dikreditkan ke atas atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar berikutan tahun di mana notis itu diberi; dan

(ii) berkenaan dengan lain-lain cukai bagi tahun-tahun pencukaian yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutan tahun di mana notis itu diberi.

PADA MENYAKSIKAN hal di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa sewajarnya bagi maksud itu, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di.....
pada.....haribulan.....19.....dalam
Bahasa Arab, Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskah adalah sama sah. Jika sekiranya terdapat pertikaian tentang pentafsiran naskah bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI PIHAK KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI PIHAK KERAJAAN REPUBLIK
ARAB MESIR

Dibuat 22 Disember 1997.

[Perb. 0.6869/45 Vol. 3(4); PN. (PU²) 80-A/II.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967
DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF
THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT) ORDER 1998

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

*Act 53.
Act 543.*

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Arab Republic of Egypt) Order 1998**.

Citation.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Arab Republic of Egypt with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Egyptian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

*Double taxation
relief*

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

CHAPTER I

Scope of the Agreement

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2**TAXES COVERED**

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State enumerating in paragraph 3 of this Article, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income, all taxes imposed on total income, or on elements of income including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:
 - (a) in the case of the Arab Republic of Egypt:
 - (i) tax on income derived from immovable property including the land tax and the building tax;
 - (ii) unified tax on income of individuals levied by the law No. 157 for the year 1981 and amended by the law No. 187 for the year 1993;
 - (iii) corporation profits tax;
 - (iv) development of the financial resources of the state, duty imposed by the law No. 147 for the year 1984 and its amendments; and
 - (v) supplementary taxes imposed as percentages of taxes mentioned above or otherwise;(hereinafter referred to as "Egyptian tax");
 - (b) in the case of Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as "Malaysian tax").
4. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II

Definitions

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) (i) the term “Egypt” means the Arab Republic of Egypt
and, when used in a geographical sense, it means:
 - (a) the national territory;
 - (b) the territorial sea;
 - (c) the area beyond and adjacent to the territorial sea over which Egypt has sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting, conserving and managing the natural resources whether living or non living of the waters superjacent to the sea-bed and of the sea-bed and its subsoil, and with regard to other activities for the economic exploitation and exploration of the area and other rights in accordance with international law;
 - (d) the continental shelf;
- (ii) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Egypt or Malaysia as the case may be;
- (c) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (d) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

- (e) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (f) the term “tax” means Egyptian tax or Malaysian tax as the context requires;
- (g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Egypt, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
- (i) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship or a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other similar entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:
 - (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
 - (b) in the case of Egypt, a person who is resident in Egypt for the purposes of Egyptian tax.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interest);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) premises used as sales outlets;
 - (d) an office;
 - (e) a factory;
 - (f) a workshop;
 - (g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce; and
 - (h) a farm or plantation.
3. The term “permanent establishment” likewise encompasses a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or occasional delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise and deriving no profits;

- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or occasional delivery and deriving no profits;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activities of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

Taxation of Income

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including rental income from agriculture) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

-
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
 3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purpose of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
 4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
 5. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall however be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
 6. For the purposes of the preceding paragraph, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
 7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Egypt who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.
3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which

the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of Egypt is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act, 1967 of Malaysia.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived from the Government of that other Contracting State or companies or institutions wholly owned by the Government of either Contracting State.

5. For the purposes of paragraph 4, the term "Government":

- (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the States;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies;
 - (iv) the Bank Negara Malaysia.

(b) in the case of Egypt means the Government of Arab Republic of Egypt and shall include:

- (i) the local authorities;
- (ii) the statutory bodies;
- (iii) the Central Bank of Egypt.

6. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prices attaching to such securities, bonds or debentures.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such cases, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority, statutory body or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payment shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received, as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority, statutory body or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment alone or with the whole enterprise, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ship or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.
5. Gains from the alienation of shares other than those mentioned in paragraph 4 shall be taxable in the Contracting State where the alienator is resident. However, when the alienator owns 20 per cent or more of the shares of a company which is a resident of the other Contracting State, such gains may be taxed in that other State.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, in the following circumstances such income may be taxed in the other Contracting State:
 - (a) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; or
 - (b) if the remuneration for his services in the other State is either derived from residents of that State or borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that State and which, in either case exceeds United States Dollars Four Thousand (US\$4,000.00) in the calendar year concerned, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during that calendar year.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State (including employment exercised by top level management) shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned;
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

INCOME EARNED BY ENTERTAINERS AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as a theatre, motion picture, radio or television artist or a musician or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly and fully supported wholly from the Governmental funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pensions and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in both Contracting States.

2. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:

(i) is a national of that other State, or

(ii) did not become a resident of that other State solely for the purposes of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of past services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS AND APPRENTICES

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 21

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

OTHER INCOME

1. Subject to the provisions of paragraph 2, items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles of this agreement shall be taxable only in that State.
2. However, if such income is derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State, such income may also be taxed in the State in which it arises, and according to the law of that State.

CHAPTER IV

Elimination of Double Taxation

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Malaysia, double taxation shall be avoided as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Egyptian tax payable under the laws of Egypt and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Egypt shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term “Egyptian tax payable” shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in Egypt, but has been reduced or waived by Egypt under its legal provision for tax incentives.

3. In the case of Egypt, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Egypt derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in Malaysia, Egypt shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the Malaysian tax payable in Malaysia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in that other State.

Where in accordance with any provision of this Agreement income derived by a resident of Egypt is exempt from tax in Egypt; Egypt may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account exempted income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and

- (a) the special incentives laws for the promotion of economic development of Malaysia so far as they were in force on, and have not been modified since, the date of signature of this Agreement or have been only in minor respects so as not to affect their general character; and
- (b) any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, the investment incentives laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character; and
- (c) interest to which paragraph 3 of Article 11 applies had that interest not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph.

CHAPTER V

Special Provisions

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Nothing in this Article shall be construed as:
 - (a) obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;

- (b) affecting the application in Egypt of Article 4, Paragraph 9 and Article 120, Paragraph 4 of law No. 157 of 1981 (as they may be amended from time to time in minor respects without affecting the general principle thereof) provided that if the exemption given by either of these Articles are made available to nationals of any State or territory other than a Contracting State such exemption shall likewise be made available to nationals of Malaysia;
- (c) obliging Malaysia to grant to nationals of Egypt not resident in Malaysia those personal allowance, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State, are or may be subjected.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

6. In this Article, the term “taxation” means taxes which are the subject of the Agreement.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. A Contracting State shall not, after the expiry of the time limits provided in its national laws, increase the tax of a resident of either of the Contracting States by including therein items of income which have also been charged to tax in the other Contracting State. This paragraph shall not apply in the case of fraud, wilful default or neglect.

5. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of applying the Agreement.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for the carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting State concerning taxes covered by the Agreement, in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement in particular for the prevention of fraud or evasion of such taxes. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State. However, if the information is originally regarded as secret in the transmitting State it shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject to the Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administrative of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclose of which would be contrary to public policy (order public).

Article 27

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VI

Final Provisions

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall enter into force on the date when the last of all such things shall have been done in Malaysia and Egypt as are necessary to give the Agreement the force of law in Malaysia and Egypt respectively, and shall thereupon have effect:

- (a) in Malaysia:
 - as respects Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1st January in the second calendar year following the year in which the Agreement enters into force;
- (b) in Egypt
 - (i) as respects tax withheld at the source on amounts paid or credited on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Agreement enters into force; and
 - (ii) as respects other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Agreement enters into force.

2. The Governments of the Contracting States shall, as soon as possible, inform one another in writing when the last of all such things shall have been done as are necessary to give the Agreement the force of law in the respective Contracting States.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall continue in effect indefinitely but the Government of either Contracting States may, on or before the 30th day of June in any calendar year give notice of termination to the Government

of the other Contracting State and, in such event, the Agreement shall cease to be effective:

- (a) in Malaysia:
 - as respects Malaysian tax for the year of assessment beginning on or after 1st January in the second calendar year following that in which such notice is given and subsequent years of assessment;
- (b) in Egypt:
 - (i) as respects tax withheld at the source on amounts paid or credited on or after the first day of January in the calendar year following that in which the notice is given; and
 - (ii) as respects other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 14th day of April 1997, in the Arabic Language, Bahasa Malaysia, and the English Language, all three texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
ARAB REPUBLIC OF EGYPT

Made 22 December 1997.

[Perb. 0.6869/45 Vol.3 (4); PN. (PU²) 80-A/II.]

ANWAR IBRAHIM,
MINISTER OF FINANCE

(To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)